

B9-0038/2020

9.1.2020

PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

neuvoston ja komission julkilausumien johdosta

työjärjestyksen 132 artiklan 2 kohdan mukaisesti

Euroopan tulevaisuutta käsittelevästä konferenssista
(2019/2990(RSP))

Zdzisław Krasnodębski
ECR-ryhmän puolesta

**Euroopan parlamentin päätöslauselma Euroopan tulevaisuutta käsittelevästä konferenssista
(2019/2990(RSP))**

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission puheenjohtajan uuden komission poliittisissa suuntaviivoissa tekemän ehdotuksen järjestää Euroopan tulevaisuutta käsittelevä konferenssi,
 - ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 48 artiklan 4 kohdan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 132 artiklan 2 kohdan,
- A. katsoo, että Euroopan unionin toimielinten on luotava uudelleen yhteys jäsenvaltioiden kansalaisiin ja otettava huomioon heidän huolenaiheensa EU:n suunnasta ja toiminnasta;
- B. katsoo, että EU:n toimintaa on arvioitava perusteellisesti uudelleen ja sitä on uudistettava merkittävästi, jotta unioni voi paremmin auttaa
- kansalaisten ja rajojen turvaamisessa
 - jäsenvaltioiden oikeuksien ja itsemääräämisoikeuden kunnioittamisessa ja erityisesti siinä, että kunnioitetaan niiden oikeutta suojella kansallisia perinteitään, kulttuuriaan ja yhteistä kristillistä perintöään
 - työpaikkojen ja vaurauden luomisessa
 - realistisen ja kestäväen talouden kehittämisessä
 - sen tehokkuuden ja vaikuttavuuden parantamisessa sekä
 - globaalien kumppaneiden kanssa tehtävässä yhteistyössä;
1. katsoo, että aidosti avoin konferenssiprosessi voisi helpottaa keskustelua Euroopan tulevaisuudesta, koska EU:sta on selvästi tullut hyvin etäinen jäsenvaltioiden kansalaisille; korostaa kuitenkin, että aloite konferenssin järjestämiseksi täyttää nämä toiveet vain, jos tietyt ehdot täyttyvät ja jos määritetään sen toimintaa ohjaavat keskeiset periaatteet;
 2. korostaa, että konferenssissa, josta olisi käytettävä nimeä ”Euroopan unionin tulevaisuutta käsittelevä konferenssi”, on vältettävä lähestymistapaa, jossa oletetaan, että konferenssin tarkoituksena on ainoastaan keskustella erilaisista vaihtoehdoista Euroopan yhdentymisen syventämiseksi pitäen voimassa olevaa yhteisön säännöstöä itsestäänselvytenä;
 3. kehottaa toteuttamaan ennen konferenssin käynnistämistä yhteisön säännöstön riippumattoman uudelleentarkastelun, johon sisältyy Euroopan ulkosuhdehallinnon perusteellinen tarkastelu ja EU:n ohjelmien ja virastojen kustannus-hyötyanalyysi;
 4. on erittäin huolissaan siitä, että Brysselissä ja unionin toimielimissä hyvin edustettuna olevan EU:sta liittovaltiota ajavan ryhmittymän jäsenet pyrkivät hallitsemaan

konferenssia valvomalla sen asialistaa ja toimintaa manipuloidakseen konferenssia omien tavoitteidensa tukemiseksi;

5. katsoo siksi, että konferenssiprosessin onnistuminen edellyttää, että se perustuu kolmeen keskeiseen periaatteeseen, jotka ovat
 - moniarvoisuus ja monimuotoisuus
 - kansallisten toimielinten demokraattinen legitimizeetti sekä
 - perustuslaillisen demokratian kunnioittaminen;

Moniarvoisuus ja monimuotoisuus

6. korostaa, että moniarvoisuuteen sitoutuminen merkitsee sitä, että konferenssia ei käytetä ainoastaan EU:n yhdentymiseen tähtäävän yhden oikean opin edistämiseen, vaan sen olisi tarjottava tilaisuus keskustella tasavertaisesti erilaisista ja erisuuntaisista ehdotuksista, jotka herättävät eriäviä mielipiteitä;
7. panee merkille, että perinteiselle, EU:sta liittovaltiota ajavalle koulukunnalle on olemassa muitakin yhtä päteviä vaihtoehtoja, kuten ehdotukset unionin palauttamiseksi suvereenien valtioiden eurooppalaiseksi yhteisöksi, joka perustuu eurorealistiseen käsitykseen Euroopan keskusjärjestöstä, jossa kunnioitetaan jäsenvaltioiden oikeuksia ja demokraattista legitimizeettiä; kehottaa keskustelemaan näistä ja monista muista vaihtoehdoista tasapuolisesti ja oikeudenmukaisesti konferenssissa ja siihen liittyvissä yleisölle avoimissa kokouksissa;
8. vaatii siksi, että konferenssin ja siihen liittyvien kokousten osanottajille on annettava oikeudenmukainen mahdollisuus keskustella muun muassa siitä,
 - onko Euroopan yhdentyminen edennyt liian pitkälle ja millä aloilla
 - olisiko toimivalta palautettava jäsenvaltioille joillakin aloilla
 - olisiko enemmistö päätöksistä tavanomaisena menettelynä luovuttava joillakin aloilla
 - voitaisiinko nykyisiä kansallisia veto-oikeuksia laajentaa virallistamalla Luxemburgin kompromissi niin, että kansallisiin veto-oikeuksiin voitaisiin jälleen vedota ”erittäin tärkeiden kansallisten etujen” puolustamiseksi
 - olisiko neuvoston äänestysmenetelmää tarkistettava (erityisesti brexitin jälkeen)
 - olisiko kansallisten parlamenttien voitava vedota toissijaisuusperiaatteeseen tiettyjen lainsäädäntöehdotusten etenemisen pysäyttämiseksi tehokkaan punaisen kortin menettelyn avulla
 - olisiko harkittava uudelleen EU:n oikeuden ensisijaisuutta kansalliseen perustuslakiin nähden
 - olisiko lainsäädäntöaloiteoikeus ulotettava myös kansallisiin parlamenteihin ja
 - olisiko lainsäätäjien tehtäviä ja vastuualueita selkeytettävä;

Kansallisten toimielinten demokraattinen legitimizeetti

9. muistuttaa, että jäsenvaltioiden toimielimet ovat unionissa niitä toimielimiä, joilla on vahvin demokraattinen legitimizeetti; korostaa, että parlamentilla ei ole mitään ainutlaatuista tai erityistä legitimizeettiä Eurooppa-asioissa, mikä antaisi sille oikeuden

ottaa konferenssin haltuunsa, ja että on pidettävä mielessä, että Euroopan parlamentin vaalit muodostuvat erillisistä kansallisista vaaleista, jotka koskevat suurelta osin kansallisia kysymyksiä, eivätkä Euroopan tulevaisuutta koskevista yksittäisistä vaaleista; vaatii lisäksi, että konferenssissa olisi vältettävä korporatiivista lähestymistapaa ja varmistettava, että jäsenvaltioiden demokraattisesti valitut instituutiot ovat prosessissa keskeisessä asemassa;

10. muistuttaa, että Euroopan unionin toimivalta ei ole luontaista, toisin kuin valtioiden toimivalta, vaan se on annettava sille perussopimuksissa; korostaa, että unionin toimivallan rajat määräytyvät annetun toimivallan periaatteen mukaisesti, mikä tuo päätöksenteon mahdollisimman lähelle kansalaisia SEU:n 10 artiklan 3 kohdassa esitetyn läheisyysperiaatteen mukaisesti; katsoo, että unionin on keskityttävä merkittävien haasteiden ratkaisemiseen siellä, missä se voi tuoda lisäarvoa; korostaa, että resurssit ovat rajalliset ja että on selvästi tarpeen pohtia, miten toimet asetetaan tärkeysjärjestykseen ja miten käytettävissä olevia resursseja voidaan käyttää tehokkaammin;

Perustuslaillinen demokratia

11. vaatii, että kaikkien asianosaisten on alusta alkaen tunnustettava, että konferenssin kaltaiset julkiset kuulemiset, riippumatta siitä, miten hyvin ne on jäsenelty ja järjestetty, eivät korvaa perustuslain mukaisten parlamentaaristen instituutioiden demokraattista legitimitiä eivätkä näin ollen voi haastaa sitä; korostaa siksi, että ei ole mitään demokraattisia perusteita, jotka puoltaisivat konferenssien päätelmien automaattista täytäntöönpanoa; ehdottaa sen sijaan, että konferenssin päätelmät toimitetaan virallisesti Eurooppa-neuvostolle, Euroopan parlamentille ja komissiolle, jotta kukin niistä voi valmistella virallisen vastauksen ja tarvittavat jatkotoimet keskustelun edistämiseksi;
12. korostaa, että ainoa konferenssi, joka voi virallisesti ehdottaa muutoksia perussopimukseen, on ”jäsenvaltioiden hallitusten edustajien konferenssi”, josta määrätään SEU-sopimuksen 48 artiklan 4 kohdassa, ja että tämän artiklan mukaan kyseiset muutokset voivat tulla voimaan vasta, kun ”kaikki jäsenvaltiot ovat ratifioineet ne valtiosääntöjensä asettamien vaatimusten mukaisesti”;

Organisatoriset kysymykset

13. ehdottaa, että konferenssin täysistunnossa olisi oltava noin 200 varsinaista jäsentä, joilla on demokraattinen mandaatti, seuraavasti:
 - yksi edustaja kustakin jäsenvaltiosta
 - 120 jäsenvaltioiden nimeämää parlamentin jäsentä (maakohtaiset valtuuskunnat, joissa on 2–15 jäsentä) ja
 - 60 Euroopan parlamentin jäsentäsekä 50 tarkkailijaa, joilla on täydet puheoikeudet mutta joilla ei ole äänioikeutta, seuraavasti:
 - 27 Euroopan komission jäsentä
 - Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja

- 11 alueiden komitean nimeämää jäsentä sekä
 - 11 Euroopan talous- ja sosiaalikomitean nimeämää jäsentä;
14. ehdottaa, että yksittäisiin täysistuntoihin voitaisiin tarvittaessa kutsua asiantuntijoiksi muita henkilöitä, jotka eivät ole konferenssin jäseniä tai tarkkailijoita;
15. suosittaa järjestämään konferenssia valmisteltaessa varhaisessa vaiheessa kansallisten parlamenttien puhemiesten tapaamisen ja katsoo, että tämä voisi olla hyödyllinen tilaisuus vaihtaa näkemyksiä siitä, miten voidaan saavuttaa kansallisten parlamenttien jäsenten mahdollisimman laaja osallistuminen; korostaa tässä yhteydessä, että on jäsenvaltioiden tehtävä päättää perustuslakinsa mukaisesti, kuka niiden kansallisia parlamentteja edustaa; panee erityisesti merkille, että kuten Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 51. julistuksessa todetaan, kieliyhteisöjen ja alueiden parlamentaariset edustajakokoukset voivat toimia kansallisen parlamenttijärjestelmän osina tai kansallisen parlamentin kamareina; ehdottaa, että myös unionin asioita käsittelevien parlamentaaristen elinten konferenssin (COSAC) jäsenet otetaan täysimääräisesti mukaan konferenssin valmisteluun;
16. ehdottaa, että konferenssiprosessia varten perustetaan yksi elin, nk. ohjauskomitea, joka perustetaan etukäteen mutta jonka jäsenet valitaan konferenssin varsinaisten jäsenten ja tarkkailijoiden joukosta; vaatii, että ohjauskomitean kokoonpanon on oltava moniarvoinen ja että siihen on otettava mukaan parlamentin jäseniä jäsenvaltioiden toimielimistä sekä unionin toimielimistä; suosittaa, että ohjauskomiteassa on noin 40 jäsentä seuraavasti:
- 3 jäsentä neuvostosta, jotka edustavat puheenjohtajakolmikkoa
 - 3 komission jäsentä
 - 14 Euroopan parlamentin jäsentä (kaksi kustakin poliittisesta ryhmästä)
 - yksi jäsen kustakin 27 kansallisesta parlamentista sekä
 - konferenssin yhteispuheenjohtajat;
17. ehdottaa, että ohjauskomitea vastaisi täysin konferenssin työtä koskevien poliittisten päätösten tekemisestä, esimerkiksi
- kansalaisfoorumien järjestämisestä yhteistyössä kansallisten parlamenttien kanssa
 - aiheiden, teemojen, ohjelmien, puhujien ja paneelien valinnasta
 - jaettavista asiakirjoista sekä
 - mielipidemittausten teettämisestä;
18. korostaa, että vaikka ohjauskomitea voi perustaa työryhmiä, jotka keskittyvät tiettyihin organisaatiokysymyksiin, tällaisilla ryhmillä ei saisi olla itsenäistä päätöksentekovaltaa vaan ainoastaan ohjauskomitean niille siirtämiä tehtäviä;
19. ehdottaa, että konferenssille nimetään kolme yhteispuheenjohtajaa: kaksi Eurooppa-neuvoston nimeämää kansallisten parlamenttien jäsentä ja yksi Euroopan parlamentin nimeämä Euroopan parlamentin jäsen; vaatii, että puheenjohtajiston on oltava poliittisesti ja maantieteellisesti tasapainoinen; ehdottaa, että kolme yhteispuheenjohtajaa ovat myös ohjauskomitean jäseniä;

20. korostaa, että konferenssin on tärkeää varmistaa sukupolvien välinen solidaarisuus, ja muistuttaa, että yhteiskunta on kaikkien sen jäsenten – niin menneiden, nykyisten kuin tulevienkin – kumppanuus; korostaa sen tärkeyttä, että konferenssiin liittyvät kansalaisfoorumit ovat tasapainoisia ja edustavia ikä, monimuotoisuus, maantiede sekä sosiaalinen ja taloudellinen tausta huomioon ottaen; toteaa, että tietyistä aiheista voidaan kuitenkin järjestää erityisiä kansalaiskokouksia, joiden yhteydessä voidaan tarvittaessa poiketa tästä periaatteesta, ja toteaa, että tällaisia ovat esimerkiksi nuorisokokoukset tai kokoukset erityiskysymyksistä (esimerkiksi kaupunki- tai maaseutuyhteisöjen ongelmista);
21. vaatii, että kansalaisfoorumit olisi järjestettävä ensisijaisesti kansallisella tasolla ja että tietyistä aiheista järjestettävissä kansainvälisissä kansalaiskonferensseissa olisi esitettävä yhteenveto kansallisella tasolla käydyistä keskusteluista; korostaa, että kaikkien tällaisten kokousten osanottajat on valittava täysin riippumattomasti ja ilman minkäänlaista poliittista vaikuttamista; katsoo, että vakiintuneiden ja arvostettujen organisaatioiden, joilla on asiaankuuluvaa ammatillista asiantuntemusta, olisi valittava kokousten osanottajat;
22. vaatii, että kaikissa konferenssiprosessiin liittyvissä julkisissa kuulemisissa – olivatpa ne varsinaisia kokouksia tai muunlaisia kuulemisia, kuten mielipidemittauksia tai sosiaalisen median osallistumista koskevia aloitteita – on varmistettava moniarvoisuus; korostaa tämän tarkoittavan, että esimerkiksi kaikkien ohjelmien, puhujaluetteloiden, paneelien, kirjallisuuslähteiden ja asiakirjojen on oltava tasapainoisia ja niissä on varmistettava, että esitetään hyvin erilaisia näkemyksiä, jotka kuvastavat mielipiteiden moninaisuutta Euroopassa, jotta voidaan herättää syvällistä keskustelua;
23. ehdottaa, että konferenssin täysistunnon jäsenillä olisi oltava vähemmistöön jääneiden mietintöjen julkaisemiseen samat välineet ja tuki kuin enemmistöön kuuluvien mietintöjen julkaisemiseen;
 - o
 - o o
24. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komissiolle, neuvostolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.